

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
19 Iuliu st. v.
Dumineca 31 Iuliu st. n.

Va esi joia și duminică.
Redacțiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 53.

ANUL XVII.
1881.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România 2 galbeni.

George Stephenson.

Între invențiunile secolului prezintă de sigur calea ferată cu abur și telegraful ocupă locul de frunte. Amândouă sunt atât de importante, încât generațiunile prezente se pot felicita de ele.

La 9 iunie anul curent a trecut o sută de ani, de când s'a născut inventatorul calei ferate cu abur. Ziua acesta s'a serbat în Anglia, locul de naștere al inventatorului, cu mare pompă. Usăm și noi de acesta ocaziune, spre a prezenta cetitorilor noștri portretul aceluia mare bărbat în anele civilizațiunii moderne.

El s'a numit George Stephenson, și a fost fiul unui sărac lucrător de mine, lângă orașul engles Newcastle, carele a avut d'a griji de mașina care scotea cărbunii din baie, și carele a destinat și fiului său asemenea post. În etate de șapte-spre-zece ani fiul n'a știut încă nici să citească, nici să scrie, și a ajutat părintelui său la curățirea mașinei.

Dar tinerul recunoscu, că astfel nu se va alege de el nimica, deci începă să umble la școală. Însă nu pre avea timp să 'nvețe la școală, ci mai mult studiă lângă mașină ținând în mână o tablă de scris. Spre a-și câștiga niște bani, dănsul înveță și dregerea orológelor, și ziua noaptea pune peteci pe încălțăminte. Într'aceste studii într'atâta construcțiunea mașinei, încât fu în stare a o tocni, de cumva se strică.

Când tot ținutul medită despre modul mai ieftin al transportării cărbunilor de piatră, lui Stephenson i plesni prin minte, că pe șinele aplicate pe pământ, carele încărcate doră s'ar pute trage în loc de cai și cu o mașină de vapor.

El împărteși acesta idee inginerului Pease, carele ascultă planul cu bucurie, se însoți cu Stephenson pentru înființarea unei fabrici de locomotive în Newcastle și îl numi mașinist al linii Darlington-Stockholm.

Linia și mașina se termină pe mijlocul lui septembrie al anului 1825.

La 26 septembrie se țină un mers de probă, a două și se deschise cu totă solenitatea. Trei-zeci și cinci de vagoane formară primul tren, care se compuse în mare parte din vagoane cu căletori, cari parte din curiositate, parte din „bravură” se însoțiră societății memorabile.

Trenul făcu distanța fără nici un pericol și cu precisiunea cea mai mare. Cine ar pute descrie efectul? Entusiasmul omenilor mai luminați, și mirarea poporului ajunse la culme. Astăzi milioane de oameni formeză massa

George Stephenson.

admirătorilor. Stephenson a devenit un om renumit în totă lumea, și totodată om bogat; dar această schimbare încă l'a îndemnat ca să lucreze mai departe, și până la morțea sa, în 12 aug. 1848, a mai făcut și alte invențiuni.

I. H.

Margareta.*

Margareta dela Raiu
 Au venit în Ți de maiu,
 Lumea n'trăgă s'o admire!
 Ea de sus s'a pogorit,
 Ca un ôspe mult iubit,
 Ca a cerului zimbire.

Unii Țic că-i ângerel,
 Alții că-i un fluturel,
 Toți că-i o minune rara!
 Eu, bunicul ei bețrân,
 Când o vėd, în al meu sin,
 Ride dulcea primăveră.

Și precum pe-un vechiu stejar
 Frunțele 'n april apar
 Pline de cântări voiôse,
 Nașce 'n sufletu-mi răpit
 Un chor viu și înflorit
 De-amintiri armoniôse.

Mărgareta 'n sborul ei
 A călcat pe curcubeii
 S'a scăldat, suridătoare,
 Ochii sei în flori de in,
 Fața 'n sinul unui crin,
 Pėru-'n rațele de sôre.

Și pășind pe-un verde șes
 Cu gurița-i au cules
 O căpșună rozalie,
 Și din aerul curat
 Cu resuflul au furat
 Dulce glas de ciocărlie.

Trece nopțe, trece Ți!
 În curėnd ne vom treȚi
 C'o frumôsă fėtă mare
 Pintre fete strălucind
 Și prin lume respândind
 O ne 'nvinsă fărmeceare.

La ivirea ei pe loc,
 Făcėnd visuri de noroc,
 Multe inimi au sė bată!
 Multe lacrimi de dor,
 Multe versuri 'de amor
 A sė 'nspire juna fėtă!

Ier părintii sei iubiți
 Vor fi mândri, fericiți
 De-a ei tinėră splendôre,
 Precum cerul de-a lui zori,
 Ca pământul de-a lui flori,
 Și ca Țiua de-al ei sôre!

(„Conv. Liter.“)

V. Alecsandri.

* La nascerea nepôtei poetului Margareta Catargi.

Suvenirii și notițe de călătorie.

(În Transilvania, România și Dobrogea.)

II.

Este un șir lung de ani decând încep a încolți și a se desvoltă în peptul meu un dor ferbinte, un dor ce me muncie mereu, dorul de a cunoșce „Țera românească“, după cum se numește și astăzi pe la noi România. Însă se adeveri și la nime Țicala ceea: „Omul plănuesce, Domnul rėnduesce“.

Mulțime de împedecări mi s'aun pus cruciș și curmeiș în drum totdeuna de câte ori voiam sė duc această dorință la îndeplinire. Cu tôte aceste această dorință se prefacū în problemă de viață. Doriām de a calcă pământul României, de a aude sonurile limbei românești, de a cunoșce în persoană relațiunile de viață socială, politică, economică și higienică, doriām de a cunoșce în persoană pleiadele gândirei și a științei românești și de a cunoșce un popor de eroi ce prin brațele sale și prin sângele seū versat pe còstele Balcanului și la malurile Dunărei a știut pune lumea în uimire.

„Vino cu grabire, — îmi scriă un vechiu amic din România, — și învėtă a cunoșce în persoană pe un popor liber, pe un popor plin de viață și de putere, învėtă a cunoșce libertatea adeverată și nemascată, ca așa sė poți face o mai bună comparație cu libertatea vòstră poreclita! . . . Vino! ca sė învėți a cunoșce adevărata dulcėtă a limbei, sė veȚi și sė te convingi cumcā voi cei de dincolo aveȚi trebuință sė mai învėȚați la limba românească . . .“

Am socotit mult despre tôte și în urmă m'am hotărīt.

Împedecările de mai înainte făcură din nou alianță și-mi declarară rebel. Am redicat manușa, am luptat și le-am pus la o parte.

Între multele împedecări, se întâlni cu mine și un favor. Eram invitat la ședința secțiunii științelor naturale din Sibiu a Asociațiunii transilvane.

Nu cred, că așteptă copiii Țiua de pasci pentru oue roșii precum așteptam eu Țiua plecării. Gândirea și fantasia erau consumate numai cu planul voiagiului. Gândirea îmi sbură ca vorba din poveste, fantasia producea creațiuni drăgălașe, avea o putere admirabilă. Mi-se parea, că sēm farmecat seū descântat. Simțiam în mine cum totă ființa eră transformată și primise o espreziune particulară. Amicii mei nu înțelegeau această subita transformare. Eu singur nu puteam sė-mi dau sēmă de această schimbare. Am trebuit mult sė euget asupra acestui fenomen psihologic, ca sė ajung la aflarea adevăratelor motive ale acestei transformări.

Și decă cetitoriul va avė paciință, bucuros voiesc a-l face cunoscut cu dēnsele, bucuros voiu încercă a face o dare de sēmă.

Eu nu cred sė existe om pe fața pământului care sė nu fi iubit barem odată în viață cu tot focul inimei sale. Un om fără iubire nu mi-l pot inchipui, decăt ca pe un *neom* fără inimă. Firesce cumcā cartea iubirei are mai multe pagine. Sēm încredințat cumcā și tu iubite cetitoriule vei fi iubit vre-odată seū pôte vei fi iubind chiar și acuma. Vei sci dară, cāt farmec și cātă putere magnetică are obiectul iubirei, vei sci cāt de mult pôte sė influințeze asupra nòstră. Pășcuți de acest divin simț, uităm de grigile și necasurile vieții; ne deprindem a disconsideră realitatea lumii, o considerăm pré reală și o privim din un punct de vedere mai înalt, mai ideal. Inima se regulėză de pulsațiuni mai dese și mai violente; dēnsa face alianță cu fantasia și împreună declară rebel rațiunii, nu dau ascultare resonurilor ei și ignorėză sfaturile ei pline de maturitate, serioșitate și logică. Inima și fantasia insoțesc și impo-

dobesc gândirile și faptele noastre cu cele mai frumoase visuri ce ne procură bucurie, plăcere și speranță.

Și oh! cât este de dulce a visă! cât este de plăcut de a înlocui, de și numai pe scurtă vreme, necasurile și grigile lumii acesteia atât de prosaice, cu visuri, cu creațiuni poetice nouă plăcute, cari înveselesc inima și desfetează întrégă ființa noastră!

Și decă natura a dat omului acea nobilă însușire, care se cuprinde sub conceptul de „iubire“, prin care se înalță peste toate celelalte ființe naturale și se apropie de deire; decă natura a sedit în inima omului acel nobil și puternic simț pe care se clădesce templul moralității în care singur numai se poate cultiva cu succes cel mai nobil principiu, principiul umanității; decă omului este dată acesta caracteristică și maretă notă, acest simbure nobil pentru a-l cultiva față de omenii cei mai scumpi ce-l încungiuță, față de parinții ce l-au născut și crescut, față de nēmuri, de frați, de amici; atunci cu atât i este impus să cultiveze această virtute față de acea iubitore mamă comună care strînge la sinul ei mamesc cu o dragoste egală pe toți fiii ei, pe toți cei din sângele ei și pe toți căți i vorbesc limba ei dulce, cu un cuvânt, pe toți acei ce compun un neam.

Natura când și-a statorit minunatele sale legi, la al căror ordin sînt supuse toate ființele, toate corpurile, toate acțiunile și toate fenomenele acestora, a statorit tot odată și legile sociale ce au să reguleze toate afacerile și referințele omenirii. Fără de aceste legi societatea omenescă nu ar exista, nu ar exista familia, nu ar exista națiuni, nu ar exista staturi. Aceste legi au regulat dela începutul civilizațiunii omenesci toate relațiunile între popore și între staturi. Modul regulării a variat după periodele de dezvoltare, după gradul de cultură și în conformitate cu spiritul aceluia timp.

Însă dintre toate atributele legilor sociologice, cari caracteriză în mod atât demarcat vécul nostru, cele mai însemnate sînt consăngeneitatea și iubirea de consăngen, cari la olaltă alcătuiesc conceptul de națiune.

Sînt mulți cari susțin părerea cumcă idea sevă principii de națiune și naționalitate este o creațiune a lui Napoleon. Toți aceia însă uită cumcă toți omenii mari de stat numai prin acea s'au făcut mari, pentru că au înțeles pulsul timpului. Nu ei au inventat idei sevă principii, ci dēnșii au mers în frunte și le-au realizat. Nu Napoleon a inventat idea de națiune, ci acesta a fost și este o creațiune a timpului nostru și a legilor sociologice și în urmă este o creațiune firască făcută de toate mințile și inimile omenilor de bine, este un product compus din factorii științei și a progresului modern, este un postulat pentru mănținerea bunei ordine în societatea omenescă și a armoniei din concertul popórelor. Napoleon ca un om ager s'a folosit de acest principiu, ca de o bună armă în acțiunile sale diplomatice. Toți căți l'au urmat au avut un bun succes și din contra cei ce au ignorat acest principiu, au făcut fiasco. Esemplele ni sînt cunoscute. Italia și Germania deoparte, Austria și Turcia de altă parte.

Dar fie în fine ori-cine creatorul principii de naționalitate și de ginte, aceea una nu se poate returnă, cumcă pentru periodul în care viețuim, acesta este dătător de ton, este bazea bunei armonii între popore și staturi, este busola păcei și a bunei ordine a întregii societăți omenesci. Toate popórele conșcie de însemnăta-tea acestui principiu și conșcie de trainicia existenței lor se plcă cu recunoștință înaintea lui.

Popórele ca și indiviții urmăresc un scop în vieță. Spre lamurire însemnez aci cumcă sub popor înțeleg națiune, adecă acea individualitate etnica alcătuită din indiviți de aceleși caractere, aceleși datini, moravuri, credințe și limbă; înțeleg o individualitate, care nu

atērnă nici de timp, nici de spațiu, nici de voință și care este o comoră mai bogată ori mai seracă de ęnsușiri omenesci ce se moștenesc din neam în neam și se comunică dela om la om.*

De aci rezultă cumcă națiunea română și poporul român sînt identice, cumcă toți Românii, ori în ce parte a lumii se vor fi aflând, compun numai un popor, un neam. Nu unitatea geografică condiționează unitatea națională, dară unitatea de limbă, de moravuri, de credințe și de aspirațiuni, unitate în toate deprinderile ęrite, transformate și asimilate în sângele și natura Românului și perpetuate dela generațiune în generațiune. Sub națiunea română înțeleg individualitatea etnică a tuturor Românilor fără deosebire de provincie și locuință.

Acēsta națiune încă trebuie să-și aibă și să urmărească un scop în lume ca toate națiunile vii, trebuie să aibă o aspirație mai înaltă în direcțiunea progresului omenesc, pentru care trebuie să conlucre toți fiii ei din toate puterile și cu totă stăruința, și această aspirație este *cultura romăna*. Iubirea pentru această cultură, iubirea pentru scopurile ce le urmăresc dēnsa sînt primele recerințe și datorințe ale fie-cărui Român. Acesta este un îndemn natural, un ęmbold dictat de firea minții și a inimei omenesci. Cine se poate supără decă francesul își iubesc națiunea și remăne tot frances ori unde este aruncat de sörte? Cine se poate supără pe neam decă-și iubesc limba și națiunea sa ori în ce colț al lumii se află? Cine poate lua în nume de reu decă ovreul, lipsit de patria proprie; își iubesc națiunea și lucrăză cu puteri admirabile pentru cauzele ovreesce? Apoi ceea ce este iertat francesului, neamțului, ovreului etc. nu poate fi interdis Românului.

Iubesc pe acei ce lucrăză cu diligență pentru literatură și cultura română, iubesc pe adeverații cultivători ai științei romăne, și în urmă iubesc acea fericită țeră în care se fac toate aceste, iubesc România pentru că în dēnsa se cultivăză cu succes literatură, arte, știință și în urmă totul ce redică cultura și civilizațiunea națiunii romăne. Succesele Romăniei sînt generale, sînt ale tuturor Romănilor.

Acum vei înțeleg, iubite cetitoriele, iubirea mea față de România și dorul meu de a cunoșce pe bravii ei fii cari lucrăză cu atăta zel pentru mândria și gloria națiunii romăne.

III.

Dar să ęntru în materie!

Cetitoriul va fi săturat cu dubla mea ęntroducere, lungă cât o ęi de veră, va fi așteptând să-i povestesc odată despre călătoría mea. Însedar! Este o slăbicăune omenescă de care bolesc și eu, cumcă despre lucruri ce le iubesc stai a nu te despart, tot vorbești și tot gāndesci că ai vorbit puțin.

Voiu să încep de acolo de unde am plecat, din Naseud. Dar ce să povestesc de aici? Suvenirile mele de aici sînt lungi ca și timpul ce l'am petrecut, sînt multe cât ași trebui se scriu volume întregi. Afară de aceea toate acele aparțin trecutului și nu călătoriei mele. Din Naseud voiu povesti dară singur numai despre o sərbătore ce s'a ęnsenat numai cu o ęi înainte de plecarea mea, despre festivitatea ce se arangăză ier la noi. În 25 iunie 1880 s'a arangiat un banchet în onóra unui brav Român, în onóra dlui dr. St. P. de cătră inteligința din Naseud. Acest d. a petrecut în Naseud 19 ani ca physic districtual (medic de județ) în care timp și-a căștigat frumoșe merite atât pentru acest ținut neos romănesc, cât și pentru națiune.

(Va urmă.)

Dr. A. P. Alexi.

* Slavici: „Soll și Haben“.

S A E O N

Calindarul săptămânei.

Țiu'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și serbatorile.	Sorele resare	Sorele apune
Damincea	19	31	Cuv. Macrina.	4 32	7 28
Luni	20	1	(†) S. Pror. Ilie.	4 33	7 25
Marti	21	2	C. Simeon și Ioan.	4 35	7 25
Mercuri	22	3	† S. Maria Magdal.	4 36	7 24
Joi	23	4	Muc. Trofim.	4 37	7 23
Vineri	24	5	Mucenița Cristina.	4 38	7 23
Sâmbeta	25	6	† Adorm. S. Anei.	4 39	7 20

Esposiția română din Sibiu.

— 27 *julie*.

Comitetul esposiției române din Sibiu lucră cu toată încordarea, ca în cele ce-l privesc pe dânsul, să nu mai fie nimic de sperat. Pavilionul, care va avea o înfățișare frumoasă, este gata în săptămâna acesta. El este așezat într'una din grădinele mitropolitane, mâna stângă cum iese omul pe promenada, ce duce către dumbrăvișoară. Comitetul a ales locul acesta ca pe cel mai acomodat pentru toate necesitățile.

Pentru facilitarea aranjării comitetul este împărțit după grupe în secțiuni, anume la grupa I „Montanistică” sunt dd. Ios. St. Șuluț și R. Petric; la II „Agricoltura, silvicultura și horticultura” dd. A. Trombițaș, D. Comșa și A. Leb; la III „Industria” dd. G. Bariț, N. Cristea și dr. N. Olariu; la IV „Mașine și unelte”, dd. P. Cosma și E. Brote; la V „Arte”, dd. dr. Barcianu și V. Romanu; la VI „Producte literare și mijloce de instrucțiune”, dd. bar. Urs, Ioan Popescu și Petra-Petrescu.

În ședința ultimă s'a statorit forma și mărimea medaliilor ce se vor distribui ca premii. Medaliile vor fi de aur, argint și de bronz. Regulamentul pentru juriul pe premiare este următorul:

I.

Premiile și juriul de premiare.

1. În conformitate cu dispozițiile punctului 17 din regulamentul esposiției se vor distribui mai multe premii pentru cele mai bune obiecte espuse. Premiile vor fi diplome de recunoștință, medalii și anumite sume de bani.

2. Pentru obiecte espuse ce vor dovedi o deosebită inteligență a producătorului, se vor da diplome și medalii; ier pentru obiecte ce vor dovedi o abilitate mai mare se vor da rezultate mai bune în producțiune, se dau premii în bani.

3. Juriul de premiare se denumesc din experți, de comitetul esposiției în conțelegere cu comitetul Asociației transilvane, cel puțin cu 14 zile înainte de deschiderea esposiției.

4. Numărul membrilor juriului se normeză cu câte 5 pentru fie-care din grupele cuprinse în programa esposiției.

5. Una și aceeași persoană poate funcționa ca membru al juriului și în o a doua grupă; nu poate fi însă membru al juriului pentru o grupă anumită acela, care însuși, se urudenii, se ur companioni de ai dânsului aspiră la vre-un premiu al grupeii.

6. Comitetul esposiției va invita în scris pe membri aleși a participa la lucrările juriului. Cu acesta ocaziune li se vor comunica și numele celorlalți mem-

brii, precum și un exemplar din acest regulament, un exemplar din programul esposiției și o consemnare a premiilor, ce sunt a se distribui.

7. Juriul de premiare se adună în ziua de deschidere a esposiției la 8 ore dimineața în o localitate dela esposiție, designată spre acest scop.

Membrii prezenți aleg din sinul lor un president și un secretar.

8. În locul celor ce nu se vor fi înfățișat până a doua zi după deschiderea esposiției, membrii prezenți ai juriului vor înlocui pe cei absenți prin alte persoane capabile, se vor distribui locurile vacante între sine cu observarea celor din pt 5.

9. După completare, juriul se desparte în atâte secțiuni, câte grupe sunt provădute în regulamentul esposiției.

10. Secțiunile se constituie îndată alegându-și un president, care are a funcționa și ca secretar și raportor al grupeii.

11. Una și aceeași persoană nu poate fi president în mai multe secțiuni.

12. Presidentii secțiunilor vor primi dela comitetul esposiției o consemnare numerisată a obiectelor espuse în grupa anumită.

13. Membrii secțiunilor cu ajutorul acestor consemnări vor cerceta mai deaprobe și-și vor da părerile asupra obiectelor espuse în grupa lor. Ca studiul lor să se potă face fără conturbare, le va sta esposiția și atunci deschisă, când publicului nu-i este permisă intrarea.

14. Pe timpul vizitării unei grupe din partea secțiunii juriului, nu este permis ca esponenții grupeii să fie de față; de asemenea este interzis altor persoane a se amesteca în consultările juriului. Numai în cas când secțiunea ar avea lipsă de ore-cari informațiuni, presidiul va invita pe esponenții respectiv a fi de față spre a da informațiunile cerute.

15. Esaminând secțiunile obiectele espuse, vor avea se-și de pe scurt la protocol o părere despre ele, indicând obiectele cele mai eminente, cari vor merita a fi premiate, precum și premiul ce are a li se conferi.

16. Decisiunile se fac cu majoritate de voturi. În cas de disensiune asupra conferirii premiului e de a se însemna la protocol și părerea minorității.

17. Terminându-și secțiunile lucrările, vor încunoscii pe presidiul juriului, care imediat va convocă ședința generală a juriului întreg. Acesta se va ține cel puțin cu 2 zile înainte de încheierea esposiției pentru ca obiectele premiate să se potă vedea și cu distincțiunea dobândită.

18. În ședința generală a juriului raportorii secțiunilor vor raporta în scurt despre părerile și propunerile cuprinse în protocoalele respectivelor secțiuni. Pe baza acestor raporturi juriul face conclud definitiv asupra distribuirii premiilor de ori ce natură.

19. Conclusele juriului se fac cu majoritate absolută a voturilor membrilor prezenți, votând și presidiul. Fiind voturile egale se vor trage sorți îndată, la fața locului.

20. Cerând trei membrii, votisarea se face prin ședule.

21. Propunerile ce într'o secțiune au fost făcute cu unanimitate de voturi, ședința juriului le va pute schimba numai în cas excepțional și pe baza principiilor pentru premiare de sub p. II.

22. Statorindu-se definitiv lista celor premiați, ea se va subsemna de presidiul, de secretariul și de 2 membri ai juriului.

23. Distribuirea premiilor se face prin presidiul Asociației transilvane, în mod festiv, în localul esposiției, fiind prezenți membrii comitetului Asociației, ai

comitetului expoziției și ai juriului de premiare. Președintele va introduce festivitatea distribuirii premiilor prin o cuvântare acomodată, iar obiectele premiate, pe cât se poate, se vor arăta „în natură” indicându-se și motivele pentru premiarea lor.

24. În o rubrică specială a listei premiilor, premiul se delegatului dănsului, ce se va legitima spre acest scop, va adevăra prin subscrierea proprie primirea premiului.

25. În restimp de 4 săptămâni după terminarea expoziției, secretariul juriului va face un raport în scris despre expoziția întregă și despre premiile distribuite, alăturând lista originală a premiilor. Raportul acesta va fi scris de președinte și secretar, și se așterne comitetului expoziției.

II.

Principii pentru premiare.

26. De ore-ce scopul principal al expoziției aranjate de Asociațiunea transilvană nu este concurența pe piețele cele mari, ci a da o iconă despre starea actuală a producției de tot felul, cum se află ea astăzi la poporul român din patrie, și pe baza acestor constatări a da impuls spre mai mare progres în ramurile de producție, cari se vor dovedi mai acomodată impregiurărilor noastre economice și spirituale; pentru aceea la conferirea premiilor nu se va căuta atât la o perfecțiune absolută, cât mai mult la inteligența și osteneala pusă în confecționarea unui obiect anumit seû la folosul ce-l poate avea în impregiurările actuale pentru viața poporului nostru.

27. Purcedând din acest punct de vedere dar, nu se vor premia numai obiecte de o perfecțiune extraordinară, ci și de acele, cari poate au ore-cari defecte, dar totuși dovedesc o inteligență deosebită seû o laudabilă nisuință spre progres. Dela sine se înțelege că, lucrări cu totul defectuoase nu se pot premia nici chiar în cazul când în vre-o grupă nu s'ar afla nici un obiect după dreptate vrednic a fi premiat.

28. În cazul când vre-o grupă ar cuprinde mai puține obiecte vrednice de premiat, decum este numărul premiilor hotărâte pentru ea, juriul poate să confere premiile disponibile pentru obiecte eminente din altă grupă inrudită.

29. Când pentru vre-un premiu ore-care ar intra în concurență producătorul cu eventualul posesor al obiectului, seû cu vre-o societate, institut, expoziție subvenționată, totdeuna se va prefera producătorul.

30. Neguțătorii pot primi premii pentru obiectele espuse numai în cas când vor dovedi că, și afară de timpul expoziției, desfac mărfuri de aceeași calitate, ca cele ce sunt a se premia.

31. Esponenți, cari sunt posesori numai al unui singur exemplar (d. e. o vită alăsă, un armăsar ș. a.) se vor premia numai în cazul, când vor fi fost timp mai îndelungat în posesiunea acelu obiect și astfel vor fi dovedit seû o inteligență și grije deosebită pentru ținerea obiectului în stare bună, seû un progres imbucurător față de impregiurările în cari trăiesce.

32. Un esponent poate primi în una și aceeași grupă numai un premiu în bani, însă mai multe diplome seû medalii.

33. Sub condiții egale se preferă esponentului premiat în o grupă, esponentul, care nu a dobândit încă vre-un premiu, chiar în cazul când obiectul espus de dănsul ar aparține altei grupe.

*

Pregătirile comitetului sunt mari, urmăzând ca și publicul se-și facă din parte-și totă datoria. Ar fi de dorit ca inteligența să staruiască, să îndemne pretotindenea

ca să participe cât mai mulți esponenți. Preoții, notarii și învățătorii de prin comune ar fi bine să adune singuri obiectele dela oameni și a le espeda comitetului central.

Pe timpul cât va ține expoziția, publicul participante va avea diferite distracțiuni plăcute. În curând vom publica însăși programa festivităților; sunt prospecte că va acurge public foarte numeros din toate părțile locuite de români.

Cor. ord.

D i n M e h a d i a.

— 25 iulie.

Totă lumea — cu deosebire cea românească — alergă la Mehadia. Diuarele din România tot-mereu aduc în scirile personale vestea despre cutare și cutare ministru, prefect etc. care a plecat pentru a-și căuta sănătatea la Mehadia. Când scriu aceste șire, băile Erculane gem de spusa publicului adunat. Tote otelurile, atât publice cât și private, tote încăperile servitorilor, ma tote coridorele sunt pline de bagagi și persoane cari nu putura află alt adăpost. Personagie însemnate cum sunt contele L. cu mamă sa betrână, baróna I. cu fiica sa etc sunt nevoite a se îndesui câte 5—6 persoane într'o odaia.

În săptămâna trecută am avut două concerte, unul mercuri sêra ale dnei Negrii (surori) cântărețe de salon; au cântat italienesce și unguresce; iar vineri a dat primadonna teatrului din Cluș Palmay Ilka o matinea de cântări populare unguresci. La ambele producțiuni public a fost pre puțin din cauza că românii — pre natural — nu vor să asculte pe „artistii” cari cerând paralele românului, nu-i respectă limba.

În fine ieri ne delectaram în sublimele acorde scose din viora de Wiest-ul nostru. Un public în precumpe nitore parte românesc și distins a ascultat și aplăudat cu frenesie provocată de o nemarginită însuflețire. Tote piesele, dar cu deosebire cele românesce compuse și esecutate cu arta care nimene ca Wiest n'o poate imprimă ariilor românesce, au încântat și transportat publicul. Din curtoasie câtră câteva familii unguresci, ce au luat parte la concert, artistul a produs afară din program o „fantasie ungurescă”, care fu asemene aplaudată din tote părțile. Aceste aplause ce nu voiau să incete betrânul musicant le-a mulțumit tragând câteva doine românesce — ierăși afară de program cari au stors lacrimi de doioșie și bucurie deodată. Wiest n'a primit concediu decât pe una sêra, dar atunci a întrunit un public numeros pe care l'a și mulțumit cum nu se poate mai bine.

Wiest e nestorul muzicii noastre; el a reformat muzica vechilor lăutari adoptând-o formelor muzicii europene; apoi el a creat adevărata muzică de artă la noi românii. Compozițiunile sale sunt la nivelul muzicii clasice. Meritul lui Wiest pentru muzica românească e neprețuit. El de 45 ani o cultivă fără a fi obosit, și când îl veți gârbovit de cei 67 ani ce zac pe spatele sale, te umple o jale gândind că și el are să moră, și apoi unde e al doilea Wiest la noi?

Las că are o familie numerosă din care fie-care membru e musicant și promit a continua munca betrânului lor părinte, dar Wiest este Paganini al Românilor, care când se urcă pe scenă și pune viora la pept și prinde în mână arcul, spatele i se îndreptă, ochii se aprind d'un foc, de adevăratul foc ce învăpăiează pe artistul, degetele cari jocă pe cordi par că sunt cuprinse de spasmi și convulsii, totă fința se pare schimbată, cauți pe betrânul musicant, și veți înaintea ta o figură de om care prin mișcările sale și prin accentele instrumentului ce-l ține în mână, face impresiunea ca și cum s'ar fi versat tot sufletul în viora și inima în arcuș! Concertul lui Wiest a lăsat impresiuni în toți ascultă-

torii, cari nu se vor șterge până când se va pomeni numele Wiest.

Ca de încheiere notăm aci numele persónelor mai însemnate. Aci petrece contele Bismarek, fiul cancelarului, o figură imponentă, cât pentru voluminositatea corpului, cu fruntea naltă și capul pleșuv tocmai ca tatal seú dar fără cei trei peri, favoriții xylografilor dela foile umoristice. El anul trecut a petrecut atât de bine în Mehadia, ca nici unde în băile europene și ca se-și plinescă voia dnei sale și în anul asta, și póte ca se mai și pérdă din embonpointul molestos la întreprinderile sale aventurose — a venit ierăși la Mehadia. Pe semne a profitat de pățeniile din anul trecut când cu cântăreța Erdélyi Marietta — căci până acuma se ține mai rezervat în excursiunile sale don juanistice. Episcopul sêrb din Negotin face cură cu un succes brilliant. În societățile românesci veđi pe academiicii Aurelian, V. Maniu, Cernatescu și N. Jonescu, acest din urmă plécă la Svițiera unde doresce a studia pe frații nostri români; ier V. Maniu adună date de prin Bănat pentru completarea unui studiu mai mare cuprinđend istoria bănatului; apoi plécă la Gleichenberg. Majorel Baicoian, prefectul din T. Severin, generalul Calinescu și o mulțime de ofițieri representă armata regatului român. Musica în totă ziua cântă de trei ori. La 8—9 ore pe promenade, la 5—7 ore sêra tot acolo și după cină în salon unde se dansează și românesce.

Fisionomia băilor e din cele mai cîudate. Ómeni veseli cari vin la băi numai pentru distragere se mestecă cu cei veseli de succesul apelor, dar printre ei se ved figuri bolnave, șchiopi, paralizați, vesteđi în față și în fine fețe posomorite pentru lipsa seú în comoditatea cartirelor, de aceea și la acest loc nu pot din destul se fac atent publicul „Familiei“ ca se nu pornescă la băi până a nu se informă despre cartire. În privința asta ori cine se adresază dlui dr. Vuia, care este medicul deja favorit al publicului, va fi satisfăcut de prevenința dsale.

Balneoif.

Petreceri la Hațeg.

— 25 iulie.

Ietă trece și luna lui iulie și petrecerile în loc se se rărăscă, se înmulțesc și se măresc. Aú trecut póte deci de ani, decând acest opid nu a fost atât de încântat, ca în est timp.

Avurăm petrecerile, ce se usiteză din Pasci până 'n Rusalii (nedeile). La acele în general đicend: ne-am petrecut cu toții eșcelent și tóte ne-aú lăsat câte o schinte de suvenire dulce în ănimile nóstre, pentru a ne încălđi pepturile obosite de singuritate. Avurăm teatru unguresc, am avut alegere de deputat, adunărea societății archeologice magiare, și — „finis coronat opus“ teatru român sub direcțiunea dlui I. D. Ionescu.

Tóte petrecerile aú decurs bine, și tóte aú lăsat câte un punct de suvenire în ănimile orașenilor, însé dl Ionescu, precum pretotindenea, așa și aici, a lăsat o urnă cu mult mai dêmna de conservare, decât tóte celelalte.

Astfel după cum se vede, și după merit, întrégă trupa dlui Ionescu se compune din niște persóne cu talent, cari cu toții „ș'au schimbat porecla în renume“. Însé lauda ce li o atribuesce publicul nostru — și aplausele cele multe ce le aú câștigat dl D. Ionescu, Alesandrescu, Petrescu, Manolescu, dra Righetti — sânt mai puține decât a grațiósei dșóre Mina, care își finí producțiunea cu :

Am o țeră prě iubită
România e numită,
Dușmanii au vrut so iá
Ș'au aflat pe drucu-'n ea.

Juna nóstră artistă așa reproduse originalitatea obiectului, ca și când dsa ar fi autorul poesiei, prin care apoi a atras atențiunea nu numai a conaționalilor, ci și a străinilor. Vedendu-o îmbrăcată în costumul național, decorată cu echarpe tricolori, aședată peste mlađiosa-i talie, par că vedeai o đină a poporului nostru.

Observ cu durere, că cu tóte că noi ne dăm concursul la tóte petrecerile străinilor, le spriginim și în cât e cu puțință nisuim la reușirea bună și placută, pe atunci ei la tot ce însemnă progresul și cultura socială, decă nu pot împedecă, atunci nu participă, după cum facură și de astă-dată.

Cu tóte aceste bravul nostru artist D. Ionescu, n'are nici cea mai puțină lipsă de ajutorul lor; de óre ce, bucuria ce a legat poporul român, eră mai mare decât acelor din Szegedin, când i-a ajutorat dl Ionescu cu 3500 franci. Prin urmare fără a așteptă concursul străinilor, fie-care reprezentare, de și e timpul economiei, totuși a fost încoronată cu un încurs de câte una suta fl. v. a.

Respect ultimei represintațiuni care ne îmbucură cu un venit peste așteptare. Sala, în care se îndesă un public pur român, se părea prě mica.

Vineri sêra a fost represintațiunea ultimă, după a cărei finire s'a dansat. La început credeam, că e numai formalitate; m'am convins însé (în đulica albă), când se termină petrecrea. Atunci imi aruncaí privirea prin sală — și veđui o cunună frumósă de dómne și dșóre cari înfrumșetău sala; de pe acăror fețe se putea ceti bravura românescă. Acesta petrecrea nu ne împedecă nimica se o numim națională.

Dintre on. dne și domnișóre cari aú participat voui se amintesc pe cele ce aú escelat mai mult: Dómnele: Neti Muntean, Susana Ivașcu, Mariți Șelar, Malci Floreanu, Eufrosina Sânzianu, Fira Făgăraș, Fira Serafin și celelalte multe, ier dintre grațiósele domnișóre: Fira Bălaș, Eugenia Munteanu, Susana Popescu, Mina Popescu și alte multe.

Traiescă concordia! traiescă Ionescu! sunară toastele finali!

Deie ceriul ca cununile de aur se complaneze și se realizeze dorințele tuturor, ca se putem vedé și participă la astfel de petrecrea națională mai de multe ori!

Dansătorul.

D i n B u c o v i n a .

(Mórtea unui june român.)

Cernauti 23 iulie.

Un simțemént de durere și de amărăcune cuprinde sufletul nostru, când venim se scriem aceste șire. Avem trista îndatorire de a depune cea din urmă lacrimă pe morméntul încă prospet al unui iubit și mult regretat amic, al unui brav tiner român.

Acesta fu Eutimiu Grigorianu, candidat de profesură și locotenente în miliția țerei, a căruí perdere este cu atât mai durerósă, cu cât golul ce ne lasă este mai mare și lipsa de a-l suplini mai simțită, căci tineri români de felul defunctului sânt astăđi la noi din nefericire „rari nantes in gurgite vasto“.

Grigorianu, care a repausat în Domnul în 3 iuliu în vârsta cam de 30 de ani, a fost un tiner cu un caracter rar, înzestrat de provedința cu multe calități frumóse, o minte ageră, inteligința luminată, inimă plină de simțeminte nobile, o voință energică, o judecată sănétósă, abnegațiune și statornicie în urmarirea scopului seú de a se lumină pe sine și de a reversă rađele binefăcătóre ale culturii și asupra fraților sei de un sânge și compatrioților sei. El s'a născut în Petrósă, un sat

în tinutul Sucevei din părinți plugari. Studiile începătoare și le-a făcut în comuna vecina Costina, locul natal al Bumbăcenilor și altor bărbați inteligenți și cel tradițional al „Florintei”; ieră cele secundare la gimnasiul superior gr. or. din Suceva unde le absolvă cu cel mai deplin succes în anul 1873/4, apoi le-a continuat și completat la universitatea vieneză, alegându-și de specialitate științele naturale și matematică, cătră cari simția o deosebită aplecare. Despre aceste nu-i fu dat a le absolvă precum doria, căci toate silințele sale fură paralizate prin lipsa de sănătate, sdruncinată prin pre mare ocupare cu studiul, prin greutatea traiului în un oraș ca Viena și dese exercitări în arme. Și așa trebui el în urmă după lungi și grele suferințe să cada victima a acelei incurabile bole de pept, spre mare pagubă a instrucțiunii noastre din țară, tocmai în momentul când eră mai mare lipsă de densus și de activitatea lui la gimnasiul din Suceva, în specialitatea sa ca putere didactică română.

Vieta sa intrăgă a fost o luptă continuă, pentru cultivarea sa, pentru spriginirea și indemnarea la muncă și deșteptarea conștiinței naționale în studinții români. Fiu al poporului, a avut încă din frageda copilărie a se luptă cu tot felul de nevoi și necasuri — sörtea mai a tuturor studinților români. Talentat și harnic precum eră, a sciut însă să se susțină mai mult prin sirguintă privată și să împartescă chiar puținul seü cu alții mai sermani decât densus. Încă din timpul studiilor gimnasionale a sciut prin purtarea lui esemplară și prin conștiințioasă împlinire a datorielor sale să-și câștigate stima profesorilor sei, dar mai cu sēma iubirea și simpatiele tuturor studinților, dar mai ales a celor români, pe cari i ajută el în toate chipurile putincioase, le înlesniă priceperea limbei germane, dându-le lecțiuni gratis, și espicându-li pe româneșce prelegerile, și din inițiativa privată li da un curs de stenografie română. I indemnă să se pună serios spre studiu și să nu parasesca șcōla din cauza persecutărilor profesorilor străini; se îngriji de întocmirea unei biblioteci secrete pentru studinții români sermani, ca să li înlesnescă cetirea cărților române și să aibă de unde împrumută cărțile didactice, și căreia a dăruit el toate cărțile de studiu, usitate pe atunci în gimnasiu, în mare parte cărți de preț. Cu un cuvânt cât a fost în gimnasiu era podōba institutului și mândria bucuria și speranța studinților români.

În Viena cât a stat a fost unul dintre cei mai conștiințioși membrii ai „Romăniei June”, în comitetul căreia ocupă în diferite rënduri mai multe funcțiuni, și aci a fost el un element de împăcare și de înfrățire între diferitele fracțiuni, stimat și iubit de toți și chiar de profesori, ca Smarda, care pentru valoarea lucrărilor sale îl facu elev la institutul fiscal pentru care primă o remunerațiune; și chiar când eră bolnav în patria se interesă și întrebă de sörtea lui.

Întors în patrie pentru redobândirea sănătății celei greu atacate, petrecu pe la munte și la cura de pōmă de vie în Iași, dar toate încercările sale fură târșie și zădarnice. În urmă renunțând la toate cu un stoicism propriu românului se stabili în comuna Pashonți, și petrecu aci ocupându-se cu albinăritul cele din urmă zile ale vieții sale în casa părintelui Abageri, vizitat adese ori de numeroșii sei amici, unde a avut cea mai caldursă îngrijire și căutare, atât din partea părintelui, cât și a familiei sale, cari prin abnegațiunea și îngrijirea lor caritabilă au sciut să îndulcescă ultimele mominte ale unui suflet condamnat la mörte.

Înmormântarea lui a fost simplă, modestă ca și vieta sa, dar cu atât mai jalnică și mai duiōșă, și s'a celebrat de un sobor de 3 preoți: protopresbiterul Ion Mandacevschi din Costina, preotul Abageri din loc și preotul Dormidont Mandavevschi, administrator în To-

deresci, în 5 iuliu la 5 ore p. m. și s'a aședat în cimiteriu în fața bisericei din Parhonți, care este una dintre cele mai vechi din țară. Afară de inteligența de pe aprōpe, de rudele defunctului, și de săteni, cari veniseră în număr mare, de și eră și de lucru, au mai asistat la această tristă celebrare și vr'o cățiva amici de ai sei studinți universitari, veniți anume din Cernauți spre a da mortului sărutarea cea mai de pe urmă. Unul dintre acestia, studinte la facultatea teologică, a ținut după seversirea actului obișnuit în biserică un cuvânt improvisat cătră popor, în care îl indemnă spre învățatură și mângaiă pe betrânul tată a repausatului care s'a fost tânguit a fi perdut nădejdea, puterea și toiagul betrănețelor sale.

Petru Spēnul.

Societati si institute.

Societatea pentru fond de teatru român, va ține adunarea sa generală de est-timp în orașul Baia-mare, comitatul Satumare, în zilele de 7 și 8 august, conform programei publicate în nr. 49 al foii nostre.

Asociațiunea transilvană. Subscrisul comitet, esmis din partea on. comitet al Assoc. trans. pentru cultura și literatura română* își ia voia, a rugă respectuos pe on. public, care va avē bunăvoința, de a cercetă adunarea gen. din 15/27 august a. c. precum și esposițiunea română ținendă cu acea ocaziune, ca în cât nu va fi provedut pe altă cale cu cartirele necesare să binevoiescă a se adresă cel mult până în 13/25 aug. a. c. cătră „Domnul E. Măcelariu” în Sibiu, aretând — posibilmente — atât diua sosirei, cât și numărul membrilor de familie. Pentru o mai bună orientare, se observă tot odată, că comitetul subsemnat va îngriji, ca pe timpul sosirei trenurilor să se afle la gară câte 1 seü 2 membrii ai sei, pentru de a da domnilor ôșpeți informațiunile de lipsă. *Comitetul arangiator.*

C e e n o u ?

Distincțiunea redactorului „Familiei”. Ministeriul instrucțiunii publice și al cultelor din România zilele trecute a trāmis lui Iosif Vulcanu brevetul regesc. prin care i se confirmă acordarea medaliei Bene-Merenti cl. I. Brevetul regesc sună astfel: „Carol I, Din grația lui Dumnedeu și prin voința națională Rege al Romăniei, La toți de față și viitori sănetate! Dorind a da o probă de a Nōstră bunăvoință Domnului *Iosif Vulcanu* pentru publicațiunile sale literare, Noi i conferim medalia „Bene-Merenti” clasa I. Drept-care i dām acest brevet subscris de Noi și investit cu sigiliul Nostru. Dat în Bucuresci la 10 iunie 1881. **Carol.** (L. S.) Ministrul secretar de stat la departamentul instrucțiunii publice și al cultelor. *V. CA. Urechia.* Nr. 175”.

Esc. Sa DI Alesandru Bonaz, episcopul Cīnadului, petrece de câteva sēptēmāni în comuna Valiug, comitatul Caraș, pentru restaurarea sănătății sale sdruncinate, continuând cura sa începută în anii 1879 și 1880, în acēsta comună situată la piciorle muntelui Sēmenic. Ca un părinte doritor de inaintarea culturi populorului, Esc. Sa a dāruit dece taleri pentru dece școlari români cari au studiat și frecventat șcōla mai diligent. Acest fapt filantropic-cultural este unul din cele multe, cari caracterisēză generositatea donatorului.

Esposițiunea română din Sibiu. Comitetul central publică următorul *Avis*: Fiind deja terminată o parte din edificiul esposițiunii, p. t. domni esponenti sunt pofiliți a trimite obiectele destinate pentru esposițiune. Va fi în interesul causei decă se va începe numai decăt cu trimiterea obiectelor pentru a evita o grāmădire a acestora în timpul din urmă. Obiectele să se adreseze: Comitetului central de esposițiune în Sibiu. La fie-care

obiect să se însemne pe o fileră: a) numele, conumele și locuința esponentului; b) valoarea obiectului; c) dispozițiuni asupra obiectului: decă să dăruiesce, decă să se vîndă, decă să se retrimită. Unde se află comitete locale de expozițiune aceste vor primi toate obiectele din cercul lor și le vor trimite în mod colectiv la adresa comitetului central în Sibiu cu o specificațiune a obiectelor; unde nu sînt comitete locale de expozițiune p. t. domnii espenți se vor adresă deadreptul cătră comitetul central de expozițiune din Sibiu. Pentru transportul vitelor și a pómelor prospete se vor face dispozițiuni speciale cari se vor publică la timpul seu. Sibiu, 9/21 iulie 1881.

Sciri din Hunedóra. *Di Ionescu* petrece cu trupa sa la Deva spre a da dóue reprezentațiuni teatrale; de acolo va merge la Lugos. — *La cursul* pentru limba magiără se află adunați în Deva aprópe la 100 de învățatori români, tineri și beștrâni, cari nu sciu limba ungerescă. — *La 28 august* se vor sânti șcólele granițarești nou-edificate, ca la 1 septembrie să se pótă începe prelegerile în ele. — *Talharii* încep a se pré spori în ținuturile dela miédăđi ale comitatului, și fac pagube multe ómenilor de pe acolo.

Necrológe. *Nicolae Mihaltianu*, zelosul protopresbiter și director al gimnasiului din Brad, a încetat din viétă la 27 l. c. — *Ioan Cismasiu*, preot în Orosia, Transilvania, a repausat în 21 iulie, gelit de soția sa Anna n. Botezanu; și de orfanii sei Adrian, Silvia și Eugenia.

Sciri din România. „*Binele Publice*” scrie, că ar fi bine, decă și în România s'ar colectă pentru monumentul poetului Andreiu Mureșanu, pentru care și în Transilvania se fac colecte. — „*L'Indépendance roumaine*” asigură, că regele României a primit din partea Șahului Persiei o decorație în aur și briliante, care este pretuită la 25,000 franci. — *Di ministru al instructiunii* a ales la Constanța locul unde peste puțin aș a se pune fundamentele catedralei române pentru care camerala a acordat fonduri prin buget; dsa s'a ocupat, în cele 2 ȃile cât a stat în Constanța și cu organizarea șcólelor din acel județ. — *O societate francésa* și alta belgiană cer concesiuine dela guvernul român pentru construirea de linii telefonice în toate orașele mai mari ale României. — *Generalul Slaniceanu* s'a numit șef al statului major român, un post, care în timp de pace până acuma n'a existat în România. — *Ministeriul de resboiu* a comandat la o fabrică belgiană de arme efectuarea de 28,000 pușci și 2000 carabine după sistemul Martiny.

Sciri străine. *La Hamburg* în 8 sept. se va inaugura statua lui Lessing, care a reeșit fórté bine și e opera lui Schoper. — „*Aurora*”, organul sântului scaun din Roma a încetat din lipsa abonanților. — *La New-York* în anul curent aș sosit 262,000 de emigranți din Europa. — *Despre Dumas* se ȃice, că ar fi renunțat d'a mai scrie piese de teatru și că de acuma va respândi ideile sale în formă de broșure. — *Príncipele Bismarck* la Kissingen s'a întărit într'atâta, încât deja póté să facă și niște preumblări de câte 2—3 óre, pe când la început numai cu trăsura putea să iésă. — *In Atena* negustorul Syngros a dăruit o sută de mii de franci pentru clădirea unui museu în Olimpia. — *Planquette*, autorul plăcutei opere: „*Clopotele dela Corneville*”, a scris o operetă nouă într'un act, intitulată: „*Fidanța lui Margot*”. — *In orasiul Allstădt* din cantonul St. Gallen s'a format o reuniune a mănecarilor de cameșe, și membrii reuniunii se deoblegă a nu portă în căldura din iulie și august nici roc, nici peptar. — *Tefwik pasia*, ministru de finanțe al Turciei, a pătít-o; neavënd

cu ce să plătescă, soțiile amploiaților și oficierilor pensionați îl bătura bine; în urmarea acesteia el fu silit să-și dea dimisiunea. — *La Vilna*, conform unei depeșe din Petersburg, s'a prins membrii unui complot, cari aparțin societății înnalte, și din cauza acesta guvernul nu publică numele lor. — *Din Algir* se scrie, că Bu-Amena s'a retras în deserturi cu trupele sale, unde francesii nu-l putură urmari; în Tunis francesii ocupară portul Gabes. — *Intre Papa și regele Italiei* s'a ivit un conflict destul de serios, pentru scandalul întemplat la transportarea osémintelor lui Piu IX. — *La Lisabona* s'a arestat poetul Don Gomes Leal, pentru că publică un pamflet în versuri, în care a satirisat persoane de pozițiune înnalță.

G h i c i t u r ă

de Demetriu Pruneș.

Cuvéntul cel d'ântăiu
E apă ce din trei
Riuri este formata
Necând regiunea-tótă.
Al doilea-însé este
Un nume de neveste.
Aceste ambe cuvinte
Cetindu-le unite,
Ne dá o scumpă țéră
Ce 'n vremea cea barbară,
Avea un domn român,
Demn de ai lui străbuni,
Dar dela mórtea lui
Nu-i a Románului.

Terminul de deslegare e 11 august. Ca totde-una, și de asta-dată se va sorti o carte între deslegători.

Deslegarea ghiciturii de șac din nr. 49:

Poetu-'n asta lume nu este pentru sine,
El este dat națiunii de-apostol și profet,
Căci Domnul când voieșce să facă ceva bine
Atuncea el donéză națiunii un poet.
Misiunea asta sânta pușini o-au căpétat,
Și-aceia de nu cãntă, comit un greu pécãt.

(Iosif Vulcanu.)

Bine aș deslegat-o dómnele și domnișórele: Ecatarina Musteți, Aloisia Țarina, Elena Borca, Eleonora Borbola, Emilia Onciu n. Cîavoșchi, Augusta Tuducescu, Lucreția Cămpianu, Ersilia Pascu, Iuliana Săvescu, Eufrosina Popescu, Iosefina Mureșanu, Amalia Crișanu, Georgina Popoviciu, Adela Dudulescu, Elena Zacharia n. Daminescu, Aurelia Popescu, Măria Ardeleanu, Marta Popu, Cleopatra Micșunescu, Zoe Precupescu, Ioana Bălaș, Mina Popescu, Amalia Pop, și dnii Eugeniu Dredeanu, Dimitrie Pruneș, Nicolau Nestor, I. E. Dudulescu.

Premiul 1-a cãștigat domnișóra Marta Pop în Gura-rîului.

Semestrul al doile

începú cu nrl 48. Cei ce doresc a spriginii fóia nóstră și în semestrul al doile, binevoiésca a-și rennoi abonamentele de timpuriu, căci à conto nu putem trãmite fóia nimenuia; de aceea dela aceia cari vor uitá a ne trãmite prețul de prenumerațiune, vom încassá competența prin ramburse postale.

Spre a evitá dará ori ce neplăcere, rugăm pe aceia, cari nu mai vor să fie abonanții nóstri, să ne 'napoieze nrl de la 48, ca astfel să-i ștergem din registrul nostru.

Proprietar, redactor respundător și editor:

IOSIF VULCANU.